

[Inger Stilling Pedersen]

Jeg indledte jo dagen med at sige, at det var utrolig vigtigt for Kristeligt Folkeparti, at vi fik disse synspunkter om biobrændslerne med, fordi det er noget, vi har, der går til spilde, hvorimod naturgas er noget, vi har, der godt kan tåle at gemmes lidt. Vi tror også på, at vi kan finde en løsning, hvad angår økonomien i det, for naturgas er jo også behæftet med nogle tilskud. Jeg tror derfor, at det til syvende og sidst nok skal lykkes os at finde en fornuftig løsning. Vi er i hvert fald meget positive over for forslaget.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Så kan vi godt læne os tilbage. Nu er det min tale tid, og der er jo mange ordførere, der har holdt gode indlæg, så det bliver en lang svartale. Nej, rolig, jeg skal nok gøre det kort!

Der er jo kun grund til at gøre det kort, kan man sige, for det gennemgående træk i ordførernes indlæg er jo, at man interesserer sig for opgaven. Jeg takker for indlæggene.

Ministeren spurgte, hvem der kom først, jeg eller forslagsstilleren; det kan man godt diskutere, men så bør man også med sig selv overveje, hvad årsagen kan være til, at en forslagsstiller blev så hurtig, så aktiv. Måske en frygt for, at den tilsyneladende handlelyst, der er hos enkelte medlemmer af regeringen, ikke dækker hele regeringen, og jeg kunne sige efter indlæggene i dag, at handlelysten måske ikke engang dækker Det Konservative Folkeparti. Det forekommer mig, at hr. Per Tærsebøls indlæg var mere end sendrægtigt, lå temmelig langt fra ministerens positive svartale til forslaget, hvorimod hr. Peter Hansen-Nord jo afleverede det indlæg, som jeg også havde forventet af hr. Peter Hansen-Nord: et helhjertet, velment indlæg til fordel for at fremme biobrændslerne. Det er, hvad der er brug for, og med den indgang til diskussionen kan vi løse de problemer, som der er peget på i beslutningsforslaget.

Jeg er især glad for, at hr. Peter Hansen-Nord nævner, at man bliver nødt til at være parat til at kompensere, hvis man går ind og hugger et brændselsområde, vi på forhånd har udlagt, og i relation til dette udlæg af naturgasområdet til decentral kraftvarme har vi jo presset en låneramme ned over de regionale selskaber for at sikre, at de kommer i nul, kommer af med gælden, og vi har forpligtet kommunerne til at være garanter for, at det sker.

Derfor ville det være uærligt, det ville være ufremkommeligt over for denne opgave, det ville være det samme som at sige, at man ikke ønsker at fremme opgaven, hvis man ikke samtidig gør opmærksom på, at der altså er et økonomisk problem her.

På det punkt er jeg ikke enig med ministeren. Jeg mener ikke, det er et økonomisk ansvar, vi kan skubbe over til kommunerne. Gjorde man det, ville der ikke komme gang i denne sag. Og jeg mener, det helt klart er en statslig beslutning i givet fald, hvis vi hugger en hæl og klipper en tå af naturgasområdet til biobrændslerne.

Men det afgørende i vores forslag er jo, at vi har ønsket at sætte den aktion ind foran beslutninger om nye store kraftværker. Nu er de efterhængt på grund af den beslutning, der gældt er truffet forud for den debat, som vi har ført i dag. Nu er de efterhængt, nu bliver det endnu dyrere end ellers. Og det er det problem, som hr. Peter Hansen-Nord og jeg og andre tilhængere af biobrændslerne fremme nu sidder med. Det bliver nu dyrere end ellers.

Men jeg er glad for tilkendegivelserne om, at biobrændslerne skal placeres. Hr. Per Tærsebø har et kæmpeproblem, fordi han kun vil placere dem, hvis det samfundsøkonomisk er i orden, og efter at det er besluttet at bygge store kraftværker, bliver det samfundsøkonomisk sværere at få placeret biobrændslerne. Men det problem må vi jo se at få løst. I øvrigt er jeg selvfølgelig glad for, at formanden for Det Enerkipolitiske Udvalg konstaterer, at dette er en sag, vi skal afslutte med en betænkning og en endelig vedtagelse her i Folketinget. Det er vi med på, og det indebærer naturligvis også, at vi er med på de tilretninger, som en sådan ekspedition så kræver. Det har noget at gøre med en dato, som allerede i dag er blevet ændret til en anden dato. Der kan vi følge den dagsorden, som blev vedtaget af et flertal her i Folketinget. Men det gælder også spørgsmålet om, hvorledes og i hvilken takt vi går frem.

Det afgørende er, at der nu kommer en beslutning, som afgørende tager fat på den opgave, der foreligger. Den er klart dokumenteret først i energihandlingsplanen, så i handlingsplanen for udnyttelse af vedvarende energi og specielt i Ølgaaardudvalgets sidste rapport om opgaven. Så redskabet er klar, opgaven er afgrænset. Vi skal nu politisk udstikke den vej,